

Hulp aan vluchtelingen (22.7.06)

Wat doet de Werkgroep Vluchtelingen? De Werkgroep zet zich vooral in voor zieke mensen en de meest-behoeftigen. Over de redenen daarvoor kunnen we het straks hebben, zegt Carla: We gaan bij hen op huisbezoek omdat we zo een zicht krijgen op de situatie van die mensen. Het menselijk, direct contact is zeer belangrijk. Het wekt ook vertrouwen en dat is cruciaal voor de hulpverlening. Een maal per week hebben we een broodronde. Dan brengen onze vrijwilligers brood, maar ook koekjes en taartjes aan huis bij de meest-behoeftigen; de kritieke gezinnen. Dat brood kopen we op bij een aantal bakkers. Het gaat om de resten van de zaterdag, die de bakkers niet meer verkocht krijgen. Verder is er elke maand een voedselbedeling bij de grote gezinnen. Dat komt dan bovenop hetgeen ze kunnen krijgen van de voedselbank, want dat is eigenlijk te weinig. We hebben daarbij steeds bijzondere aandacht voor de zieken, of de vrouwen die zwanger zijn en mensen die slecht ter been zijn.

Hoe komen jullie die mensen op het spoor?

We worden getipt door bijvoorbeeld het ziekenhuis, Kind & Gezin of door de school. Het gaat overigens niet altijd over asielzoekers. Zo gaan we ook bij Roma (zogenaamde zigeuners). Soms is dat schrijnend. Je kan wel zeggen dat die mensen uitgespuwd werden door het nieuwe-arm-Europa. Soms gewoon naar hier gestuurd door de Slowaakse overheid/OCMW. Slowakije krijgt Europees geld voor Roma-projecten in Slowakije, maar dat wordt blijkbaar voor andere zaken aangewend. En er is een Europese regeling dat men zich verder niet mag bemoeien met de besteding van dat soort Europese subsidies. Er zitten hier dus Roma-mensen in Gent; zieken die van hun overheid de raad hebben gekregen naar België te komen om hier te proberen hulp te krijgen.

Dat is overigens ook een van onze werkpunten: ziekenzorg en ziekenbegeleiding.

Een hele boterham

Ja, maar dat is nog niet alles. De Werkgroep is ook lid van de Stuurgroep van het Oriëntatiepunt-Gezondheidszorg-Mensen Zonder Papieren-Oost-Vlaanderen. En we werken mee aan de promotie-, en de uitvoering van het Koninklijk Besluit m.b.t. de dwingende medische zorgen. Verder proberen we mee te denken in het Forum-Asiel & Migratie. Tenslotte gaat een groot deel van onze energie naar de begeleiding van de vrijwilligers.

Hoeveel vrijwilligers werken er bij jullie?

Dat varieert. Sommigen komen helpen omdat ze iemand hebben leren kennen in hun buurt die zorgen behoeft, haken later af en komen nog later misschien terug. Zo gaat dat omdat de motivatie van veel vrijwilligers gebaseerd is op het directe menselijke contact met heel concrete mensen.

De vaste kern van de Werkgroep bestaat uit zo'n 24 mensen. Ik hoop overigens dat de mensen goed begrijpen dat de Prijs voor de Democratie, die ik in ontvangst nam, niet voor mij persoonlijk bestemd is, maar voor alle medewerkers en de organisatie in zijn geheel. Anders had ik die prijs nooit aanvaard.

Over die prijs, straks wat meer. Nu vraag ik me af vanwaar jullie fondsen komen. De medewerkers zetten zich belangeloos in, maar ook al krijgen jullie het misschien aan verminderde prijs- dat brood en dat extra-voedsel en zo; dat kost toch geld?

Er zijn een paar organisaties die de werking in het algemeen steunen: de Protestantse Kerk en het KUC (Katholiek Universitair Centrum) bijvoorbeeld. Maar er zijn nog meer mensen die

giften doen. Meestal halen we geld op voor concrete projectjes; doen we concrete oproepen en stellen we gerichte vragen. Dat spreekt de mensen beter aan, als ze zich kunnen voorstellen voor wat hun geld precies wordt gebruikt. Voor een man, bijvoorbeeld die een beenprothese nodig had.

Rekeningnummer 523-0457797-32, lees ik hier in jullie folder; we gaan dat onderaan ons artikel vermelden maar al die medemenselijkheid, brengt dat wel zoden aan de dijk? Hoe lovenswaardig ook, het pakt de oorzaken van de problemen niet aan

Ja ja, de problematiek is niet zwart-wit. Dat is overigens ook een van de redenen waarom we ons in de eerste plaats inzetten voor de meest-behoeftigen; de zieken. Wat je structurele analyses en principiële stellingnames ook mogen zijn, die mensen kan je niet aan hun lot overlaten. Je kan hen ook niet vragen eventjes te wachten tot de globale problematiek aangepakt is. Er moet aan hen nu, direct en concreet hulp geboden worden.

Ik weet overigens ook dat sommige asielzoekers ons bedonderen; dat het vaak de slimmeriken zijn die een verblijfsvergunning krijgen, ten nadele van anderen, enz. Maar zieken en probleemgezinnen moeten hoe dan ook geholpen worden.

Ten andere is de behandeling van de asielaanvragen vaak nattevingerwerk. Die

slimmeriken zijn daar op voorbereid en kunnen daar op inspelen. Dat speelt allemaal in de kaart van de netwerken.

Netwerken?

Ja natuurlijk zijn er zo'n netwerken. Die zouden zeker moeten aangepakt worden; dat kan zo moeilijk niet zijn, maar de wil ontbreekt. Het gaat immers over economie! Zwartwerk!

Migratie en in het bijzonder illegale migratie loont omwille van de grote ongelijkheid.

Asielzoekers e.d. zijn goedkope werkkrachten, worden het slachtoffer van gewiekste huisjesmelkers. Soms worden die mensen ook uitgebuit in de prostitutie.

Moeten mensen die hun land verlaten omdat ze slachtoffer zijn van de ongelijkheid (want daar komt het dan op neer), de verderschrijdende globalisering, het wereldwijd neo-liberaal beleid; moeten die mensen niet geholpen worden in hun land zodat ze daar de strijd kunnen aangaan, sociaal, economisch, politiek?

Ja, ja, natuurlijk, maar ondertussen kunnen we toch niet blind zijn voor het concrete leed van die mensen die hier nu eenmaal zijn. Ik ben niet zomaar principieel tegen een strenge asielregeling, of tegen een verstrenging zelfs. Maar de mensen die hier hoe dan ook zijn moeten ondertussen wel op menselijkheid kunnen rekenen. Veel van die mensen hebben bovendien een bijdrage te leveren aan onze maatschappij en zelfs aan onze economie. We hebben hier bijvoorbeeld een Afrikaanse verpleegster die met haar kinderen goed ingeburgerd is, maar toch een paar dagen tekort komt om in aanmerking te komen voor een regularisatie en dus dreigt teruggestuurd te worden. Kunnen we dan geen verpleegsters meer gebruiken misschien? Het is toch een zogenaamd knelpuntenberoep?

Kijk, dat geval toont ook aan dat ons vreemdelingenbeleid en het migratiebeleid faalt. De procedure duurt veel te lang, is vaak natte-vingerwerk en als die mensen aan het eind van de rit zijn, worden ze alsnog uitgewezen, al zijn ze in de feiten eigenlijk niet meer uitwijsbaar en is het zelfs voor onze eigen maatschappij stom om ze alsnog uit te wijzen.

De asielproblematiek wordt door onze regering misbruikt! Het maskeert het falen van het vreemdelingenbeleid; de onkunde op het vlak van integratie, migratie, gezinshereniging, en nog meer onkunde als het er op aan komt de escalatie van die problematieken in te dijken. En dan verwonderd zijn dat het Vlaams Belang daar op inhakt!? De kritiek van het VB wordt vervolgens opnieuw gemaskeerd en zo is de cirkel rond

Wat met de nieuwe asielwet?

Er lijken enkele goede punten in te zitten, zoals een statuut voor de oorlogsvluchtelingen, maar nog meer negatieve punten. Om je een voorbeeld te geven: de asielaanvragen zouden geschreven moeten zijn. In welke taal? En wat met mensen die niet kunnen schrijven? Als je asiel wil aanvragen, zal je dus een advocaat nodig hebben. Je zal er bijna niet meer zonder kunnen. Als je wat wil doen voor asielzoekers, moet je dus misschien maar beter rechten gaan studeren. Het is te vroeg om er een definitief oordeel over uit te spreken. Wij zullen die wet grondiger moeten bekijken en vooral ..afwachten wat er van in de praktijk gemaakt wordt.

En wat met de vraag naar objectieve criteria voor regularisaties?

Alles is beter dan de huidige willekeur, dat is evident. Maar uiteindelijk zal er nog een uitzonderingsmogelijkheid moeten kunnen bestaan. Er zijn altijd mensen die niet zullen passen in die criteria en toch asiel zouden moeten kunnen krijgen.

Mogen we ook integratiecriteria opleggen?

Ja, maar niet iedereen is het er over eens hoe ver dat mag gaan; ook niet binnen mijn eigen organisatie. We zijn het er over eens dat men zich moet aanpassen aan de wettelijkheid, aan onze wetten dus. Daar hoort ook de schoolplicht bij. En verder mag je verwachten dat men geen hinder veroorzaakt. Maar ik (persoonlijk) vind ook dat je enige taalkennis mag eisen. Dat mag je m.i. opleggen.

Een beetje zoals de schoolplicht, die door heel wat kinderen als een aanfluiting van hun vrijheid wordt gezien

Ja, kennis van de taal zal veel kleine wrevel voorkomen. Maar het is ook nodig voor de zelfredzaamheid en de zelfverdediging van die mensen. Het maakt hen een stuk weerbaarder tegen mensenhandelaars, huisjesmelkers en die netwerken. Het zou helpen tegen de economische (en/of seksuele) uitbuiting. Het zou bijvoorbeeld helpen tegen het versassen van die mensen van land naar land; van het ene bouwproject in het ene land, naar het volgende bouwproject in een ander land waar die koppelbazen aan het werk zijn.

Tenslotte: tevreden met de prijs ?

Zoals gezegd, voor mij hoeft het niet. Maar het is opnieuw een gelegenheid om de problematiek op de publieke agenda te zetten. Het is ook een gelegenheid om het falend vreemdelingenbeleid nog eens aan de kaak te stellen, vanuit progressieve hoek. Het is bovendien een erkenning voor al die mensen die zich inzetten voor anderen; voorbij de sentimenten en los van de grote principes. Een erkenning van de menselijkheid dus. Het geeft goed aan dat er heel wat mensen zijn die gevoelig zijn voor het leed van hun medemens.

VZW Werkgroep-Gent kan gesteund worden via stortingen/overschrijvingen op het rekeningnummer 523-0457797-32. Je kan bellen naar 09 222 29 00 of mailen naar carla.ronkes@pandora.be

Interview Jaak Perquy